

DRAMASCÈNE

Zaal en podium zijn donker. Twee witte schimmen vallen uit de lucht op het podium. De lichten blijven uit. Van onder belicht doemen de schouders en gezichten van RIET en KOOS op.

TWEE STEMEN (OFF STAGE)

Welkom. Uw wachttijd is 6 minuten, 33 seconden, 18 milliseconden, 5 microseconden en 42 nanoseconden.

(KOOS kijkt verbouwereerd naar zichzelf en omgeving. RIET probeert met behulp van haar vingers beeld te krijgen bij nanoseconden.)

KOOS

Zie dan!

(RIET draait gezicht naar KOOS. KOOS kijkt vragend haar kant op. RIET reageert niet.)

KOOS

Je ziet niet!

RIET

Mijn scherpe kijkers aanschouwen alles! Het is buitengewoon interessant hier.

KOOS

Nee, Riet. Ik bedoel... Zie je mij!?

RIET

Oh, op die manier. Nee, dan moet ik je teleurstellen, Koos... Ik staar in het niets.

KOOS

Ik zie jou ook niet... Zie jij jezelf wel?

(RIET kijkt omlaag)

RIET

Beklagenswaardige, miserabele wij! Gans spoorloos verdwenen!

KOOS

Zie! Ik zag het al... We zijn dood. Zomaar overleden...

RIET

Als in... Als in niet meer bestaand? Slechts een stel tragische stakkers resterend in het niets? Neuh, neuh... Dat geldt beslist niet voor mij. Ik gewaar me springlevend.

(De gezichten van KOOS en RIET deinen plots hevig in diverse richtingen over het podium. Er klinkt zwaar gerommel. Na verscheidene deiningen komen hun gezichten weer tot stilstand.)

TWEE STEMEN (OFF STAGE)

U bent weer een stap dichterbij. Er zijn nog slechts twee miljoen achthonderdduizend en tweehonderddrieëntwintig wachtenden voor u.

RIET

Deksels! Wat was dat voor iets afschuwelijks?

KOOS

Ik zou het niet weten, Riet. Ik zeg het je: we zijn dood. Zo wat zou het? Zo zonde al die nodeloze zenuwen...

RIET

Hoe kan je dat nou klakkeloos stellen, Koos? Ons bestaan bestond wel uit méér dan ons spraakmakend torso! Ik wil snappen waar we -

(De deiningen zetten opnieuw aan. Tegelijk opent zich vlak voor Riet en Koos een groot gapend gat, vergezeld van onheilspellende geluiden en lichtflitsen.)

RIET

Koos? O, Koos... Waar sta je mijn steun en toeverlaat?

(KOOS trekt cynisch gezicht)

RIET

Ach, stik er ook in! Wees jij maar futloos, doodse dwaas! Ik ben sterfelijk en van plan dit nog lang in stand te blijven houden. Geef me een hengst omhoog, wil je?

(RIET maakt springende bewegingen omhoog)

KOOS

Zonder ledemaat om je op af te kunnen zetten zeker? Zielenpoot! Ik zeg het je de hele tijd al en ik zeg het nog een keer... We zijn dood! We kunnen niet levend zijn zonder onze lichamelijke invloed op oorzaak en gevolg.

RIET

Ma, maar... dat betekent... Nee, dat is nonsens, Koos! Ik spreek hier nu toch met jou? Wat behelst de eigen dood als wij hier nog samen over kunnen discussiëren?

KOOS

Nee, de vraag zou moeten zijn: wat heeft het leven nog voor zin zodra we er geen gezag meer over hebben? Zodra we geen invloed meer hebben op wat er zal gebeuren? Wát zijn wij dan nog waard, Riet? Wát!?

(Uit het gat komen opnieuw rommelende geluiden. De randen/muren van het toneel verkleinen zich.)

RIET

Koos? O, Koos... Spreek met me. Ik vrees ons leven. . . . Soms... Sporadisch, dan wens ik niets. Dan smacht ik naar stilte... Snak ik naar een smak op mijn bombastische lippen, een stem die geruststellend converseert... Een samen, massief en slijmerig, vol sentiment! Een rooskleurige toekomst, smeug en swingend. O, Koos... sus me... kus me....omstrengel en omhels me. Verstik me in hartstocht, balsem me met stroperige levenslusten....Alsjeblieft, Koos, wijs ons weg! Boetseer ons gestalte, en ik omsluijer je met slagroom en siroop...

KOOS

Riet, zanik en zeur niet zo! Zwijmelend zuchten zet geen zoden aan de dijk. We zullen onze zinnen opzij moeten zetten. We zijn dood en drijven als twee zielige zelden door de ruimte. Zo gaan onze dagen vanaf nu.

TWEE STEMMEN (OFF STAGE)

De beurt is aan u tweeën. Naam en achternaam?

RIET

O drommels, dat is snel... Mij... mijn naam is Riet... Riet Suiker.

TWEE STEMMEN (OFF STAGE)

En uw metgezel?

RIET

Koos. Hij heet Koos van Koosjer. Dus het is Koosjer -

KOOS

Zout. Mijn achternaam. En wie zijn jullie?

TWEE STEMMEN (OFF STAGE)

Wij zijn de juffrouwen Maag.

STEM ÉÉN (OFF STAGE)

Mijn naam is P.

STEM TWEE (OFF STAGE)

En ik heet H.

TWEE STEMEN (OFF STAGE)

Uw rit zal zo aanvangen. Nog even geduld alstublieft.

RIET

En dan P? ... H? **S**terven we dan?

KOOS

Nee, we **z**ijn toch al dood?

STEM ÉÉN (OFF STAGE)

Die laatste vraag kunnen wij helaas niet voor u beantwoorden.

STEM TWEE (OFF STAGE)

Aangaande uw problemen kunnen wij u wel helderheid bieden: u bent thans slechts opgelost. Na uw rit zal u daarentegen in behapbare stukken zijn opgedeeld.

RIET

We worden in **s**tukken opgedeeld!? Koos? Dat klinkt alles behalve -

TWEE STEMEN (OFF STAGE)

Uw resterende tijd is 0 minuten, 16 seconden, 9 milliseconden, 22 microseconden en –

(Alarmgeluid klinkt. Rode lichtflitsen schieten over het toneel.)

TWEE STEMEN (OFF STAGE)

Alarm. Alarm. Peristaltische bewegingen gaan tegengesteld. Voorraad dreigt verloren te gaan. Alarm. Alarm.

(Gezichten beginnen wederom te deinen. Een andersoortig geluid klinkt dan de keren daarvoor.)

RIET

Koos? **A**lsjeblieft, onthoud, Koos... Ik lust je! Je **s**maakt hemels!

KOOS

Riet? O, Riet... Je **z**oete lippen **z**al ik nooit vergeten... **Z**e zijn **z**o zalig!

(Deiningen worden heviger. Geluid neemt in sterkte toe. Een wind waait over het toneel. Als witte schimmen verdwijnen **RIET** en **KOOS** terug naar boven. Geluid neemt af. Lichten gaan aan. **RIET** en **KOOS** liggen in elkaars armen, volledig in het wit gekleed.)

RIET

Koos?

KOOS

Riet? . . . O, **z**oen me, Riet! **Z**oen me!

RIET

Smaakvol en **s**terk... Ja, we leven weer, Koos! We leven!

KOOS

Maar **z**o gezegd... Waren we dan wel, dan wel... ?

(**RIET** doorbreekt vierde wand.)

RIET

Nee, hoogstens opgelost.